

บทความออนไลน์

สร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ เพื่อรับมือโลกแห่งอนาคต

ในโลกแห่งธรรมชาติ ไม่ว่าจะสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิตต่างก็เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกัน และสร้างผลกระทบแก่กัน ได้มหาศาลเมื่อปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้น

ตัวอย่างหนึ่งที่มีมักจะถูกหยิบยกมาพูดถึงบ่อยๆ คือกรณีการย้ายถิ่นฐานของสุนัขป่าในอุทยานแห่งชาติเยลโลว์สโตน ประเทศสหรัฐอเมริกา ในอดีตพื้นที่แห่งนั้นเคยเป็นแหล่งหากินของกวางป่า แต่เมื่อสัตว์นักล่าได้อพยพย้ายเข้ามาสัตว์กินพืชเจ้าถิ่นเดิมก็จำเป็นต้องล่าถอย ระยะเวลาผ่านไปพุ่มไม้ใบหญ้าบริเวณนั้นที่เคยเห็นเตียนเพราะถูกกินจนเรียบก็กลับมางอกงามอีกครั้ง ความอุดมสมบูรณ์ของป่าดึงดูดให้สัตว์น้อยใหญ่อย่าง นก บีเวอร์ หรือหมี คืบคลานสู่พื้นที่บริเวณนั้นอีกครั้ง

สิ่งเหล่านี้คือแบบจำลองเบื้องต้นที่อธิบายถึงการมีอยู่ของ ‘ระบบนิเวศ’

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

จากไอเดียที่ได้จากการสังเกตการณ์ธรรมชาติ ในเวลาต่อมาได้ถูกนำมาพิจารณาเพื่อปรับใช้กับระบบการเรียนรู้ ภายใต้ความเชื่อที่ว่าองค์ประกอบทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น ผู้เรียน ผู้สอน นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว สื่อการเรียนการสอน หรือกระทั่งโอกาสในการได้ทดลองลงมือจริง ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งสิ้น

ระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem) จึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ตลอดจนมอบผลลัพธ์ในแบบที่ผู้ออกแบบ และผู้เรียนต้องการ

อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่จะขาดไปไม่ได้เลยสำหรับการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ในยุคนี้ คือการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยความที่โลกได้ก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัลมาเป็นเวลานานแล้ว ผู้คนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ ทุกเวลา

ระบบการเรียนรู้ที่ถูกออกแบบขึ้นจึงควรต้องเอื้อต่อการเป็น E-learning ไม่ว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ได้จากทุกที่ ทุกเวลา การจัดเตรียมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนด้วยตัวเอง การปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกมากขึ้น อาทิ VR (Virtual Reality), คลิปวิดีโอ, เกมออนไลน์ หรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ อย่าง Smart watch

บทความชิ้นหนึ่งจาก Forbes ที่เขียนโดย มิเชลล์ ไวส์ (Michelle Weise) ผู้คร่ำหวอดในแวดวงการศึกษา และเป็นผู้เขียนหนังสือ Long Life Learning: Preparing for Jobs that Don't Even Exist Yet ได้ตั้งคำถามที่น่าสนใจให้เราได้ขบคิดว่า จากในอดีตที่เราใช้ระบบการศึกษาแบบ K-12 หรือการแบ่งนักเรียนออกเป็น 12 เกรด และป้อนความรู้ในรูปแบบเดียวกัน อาจถึงเวลาแล้วหรือไม่ที่ระบบนี้จะถูกปฏิวัติเพื่อให้การเรียนการสอน

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

ในของเด็กๆ ฐานต่างๆ ไปมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอนาคตมากกว่า

ตั้งแต่ปี 1979 การเติบโตอย่างรวดเร็วของชนชั้นร่ำรวยในอเมริกาถ่างช่องว่างความเหลื่อมล้ำในสังคมให้กว้างขึ้นอย่างไม่อาจมีทางกลับมาบรรจบกันได้ ผู้คนชนชั้นร่ำรวย 10% จากกลุ่มประเทศสมาชิก OECD (องค์กรระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว) มีรายได้มากกว่าคนจนในกลุ่ม 10% ล่างสุดถึง 10 เท่า ปัญหาสำคัญที่สังคมให้ความสนใจจึงวนเวียนอยู่ที่เรื่องค่าแรงที่ค่อนข้างต่ำ หรือปัญหาการว่างงานเป็นส่วนใหญ่

จนกระทั่งวิกฤตการณ์โควิด-19 ได้ซัดสาดเข้ามาในชีวิตของผู้คนทั่วโลกอย่างไม่ทันได้ตั้งตัว สร้างความปั่นป่วนให้กับแวดวงเศรษฐกิจทั่วโลก ผู้คนนับล้านต้องสูญเสียงาน ความมั่นคงในชีวิตพลิกผันเพียงชั่วเวลาไม่กี่เดือน ในตอนนั้นเองที่พวกเขาต่างเพิ่งตระหนักว่านอกจากความพยายามในการเอาตัวรอดด้วยการหางานใหม่ให้เร็วที่สุด สิ่งที่คุณส่วนใหญ่ไม่มีติดตัวก็คือความสามารถในการใช้เวลาว่างพัฒนาทักษะใหม่ๆ เพื่อค้นหาเส้นทางรอดในรูปแบบอื่น

ที่มา <https://www.tkpark.or.th/tha/home>

